

Big City, USA...

Jossa voi katsella Ultimate Screen TV:stä Bad News-uutiskanavaa, vetää jalkaan Grab'em-farkut ja Rebounds-lenkkarit, asua Swollen Arm -vuokrakasarmissa ja maksaa No

Sweat-luotolla...

Jossa kadut ovat roskan peitossa, talot rappiolla, ranskanperunat rasvaa

tippuvia, poliisi tehoton, kaupunginvaltuusto koostuu välinpitämättömistä kähmijöistä,

pormestari on ahne paskiainen ja koko väestö afroamerikkalaista...

Jonka on päättänyt pelastaa lakimies Antonio Valor, alias...

Brotherman on uusi ja käsitteellään ensimmäinen laajaan levikkiin tähtäävä USA:n mustan väestönosan oma sarjakuvalehti, jonka tekijät, lähtökohdat, kohdeyleisö, välityskanavat ja julkaisijat ovat afro-amerikkalaisia.

Huhtikuussa 1990 (epä)säännöllisen ilmestymisensä aloittanut *Brotherman* kulkeutui käsiin Los Angelesissa, kun eräs alueen parhaista sarjakuvakauppaketjuista, Golden Apple, onnistui hankkimaan lehteä myyntilinsä kesällä 1991. Sitä ennen lehti oli pysynyt vain mustan väestönosan asuinalueiden myyntipisteiden tuotevalikoimissa, piilossa valkoilta ja vaikkujen ulottumattomissa. Ja usein myös piilossa mustilta ostajilta, sillä lehteä etsittiin monasti newsstandeista, joiden valikoimaan se ei kuulunut, eivätkä kyselijät löytäneet sitä Golden Applea lukuunottamatta sarjakuvakaupoistakaan. Tieto lehden olemassaolosta oli vasta alkanut nousta päivänvaloon.

Lehden takana on Big City Comics, Inc., joka koostuu *Simsin* perheyhtyrityksestä. Lehteä tekevät veljekset *Jason* (toimitus), *Guy* (käsitys) ja *David Sims* (piirroset), hallintopuolella

BROTHERMAN

DICTATOR OF DISCIPLINE

ovat mukana lisäksi *Edward* ja *Deanna Sims*.

Tekesasiasta käsin on levikkiä rakennettu ympärillä USA:ta ja lehden nimeä on tuotu julki osallistumalla näyttelyihin, messuihin ja järjestämällä tekijöiden signeeraustilaisuuksia USA:n suurimmissa kaupungeissa.

Toistaiseksi kaikki tämä on suunnattu lähinnä afro-amerikkalaiselle väestönosalle, mutta tilanne saattaa vielä muuttua ratkaisevasti leh-

den noustessa laajaan tietoisuuteen. Muistammehan *Turtlet*.

WE HAVE A DREAM...

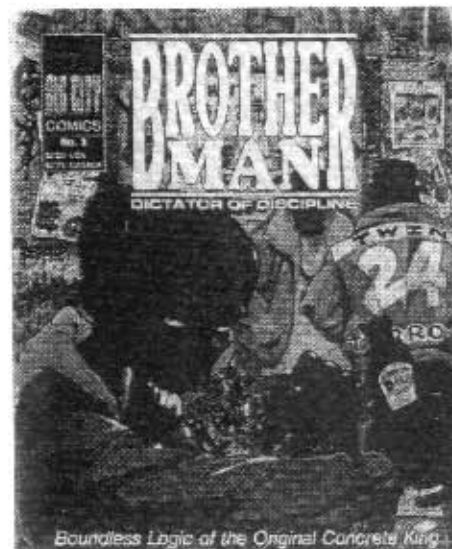
Brothermanille on asetettu suuret haasteet. Ensiksikin sen tehtävä on murtautua ulos siitä mielikuvasta, jonka valkoiset ovat mustasta väestönosasta luoneet; mielikuva on iskostunut voimakkaasti myös valkoisten dominoimassa sarjakuvabisneksessä työskenteleviin mustiin piirtäjiin ja kirjoittajiin.

Sarjan hahmoilla on selkeä afro-amerikkalainen identiteetti ja perimä ulkonäkö ja kielenkäyttöä myöten. Vaikka lehti on piirretty hahmoja karrikoitden - tyyliltään hieman undergroundmaisesti, mutta mukavan jouheasti ja energisesti - löytyy amerikkalaisesta sarjakuvasta nyt ensimmäistä kertaa aidon tuntuista, eläviä mustia ihmisiä. Marvelin, DC:n ja muiden kustantajien afro-amerikkalaisista viiljelemät klišeet ja pinnallisuudet loistavat *Brothermanissa* poissaoloaan.

Sarjan humoristinen teksti ja ennen kaikkea juonenrakentelu on erityisen onnistunutta.

Yleinen syyttäjä Duke Denim selostaa Antonio Valorille ongelmaa...

Yhdessä piirrosten kanssa syntyy maailma, jossa molemmat ovat kotonaan, samanhenkisinä.

Neljässä ensimmäisessä numerossa on esitelty yksi kaksiosainen jatkuks (n:ot 1-2) ja trilogia, joka päättyy numerossa viisi. Kokonaisuutena on kyseessä kuitenkin yksi jatkuva tarina, joka näyttää kerrostuvan ja syvenevän, mitä edemmäksi lehteä julkaistaan.

...TO START SOMETHING BIG!

Tarinassa paljastuu *Brothermanin* toinen tehtävä. Se kuvaa kuvitteellista, mutta tosielämän tilanteisiin ankkuroitunutta kaupunkia, tai sen osaa; sellainen löytyy kaikkialta mustasta Amerikasta oikeassakin elämässä.

Sen päähenkilö on maaniäheinen lehtimies, esimerkki koulutetusta ja toimeentulevasta ylemmän keskiluokan kansalaisesta, joka aloittaa trikoosankarina lain omakätisen puolustamisen. *Brotherman* ei ole kuitenkaan täysin tosikko *Batmanin* kaltainen rikollistenmetsästäjä, vaan enemmänkin inhimillinen ajattelija, varsinaisena vihollisenaan Big Cityn yhteiskuntasysteemi, jonka muodostaman välinpitämättömyyden muuriin hän lyö pänsä useammankin kerran yrittäessään saattaa rikollisia vastuuseen teoistaan.

Viime aikoina tehtyjen afro-amerikkalaisten elokuvien (*New Jack City*, *Boyz 'n' the Hood*, *Jungle Fever*, jne) tapaan sarjan tekijät tuntuvalta olevan huolissaan USA:n mustan väestön jäämisestä yhä pahenevassa määrin yhteiskunnan pohjasakaksi.

Hajanaisena, kaikki-kaikkia-vastaan-honkisenä, heikosti koulutettuna ja rikollisuuden syövyttämänä laaja osa Amerikan mustaa väestöä on otollinen maaperä *Simsin* veljeksille. He yrittävät käyttää sarjakuvaa siihen, mihin sillä on parhaat edellytykset: psykologisena asena massojen asenteenmuokkaukseen ja positiivisen ajattelun synnyttämiseen.

Nähtäväksi jää, riittääkö *Simsin* veljeksillä energiaa ja ideoita pidemmälle. Onnistuuko yritys, vai taantuuko se paisumisensa myötä mitättömyydeksi muiden jenkki-sarjojen joukkoon vai hajoaako se peräti kappaleiksi? Jo nyt on sarjien lisäksi tarjolla T-paitoja, julisteita ja postikortteja.

Alku on ainakin lähtenyt hyvin käyntiin ja lehden parempaa tulevaisuutta lupaava tunnuslause on otettu ilolla vastaan: Everything's Gonna Be Allright.

J. Murtosaari